

Usnesení

Krajský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 14. ledna 2020 odvolání obžalovaných a) J. J., narozeného , b) R. J., narozené , a c) J. M., narozeného , proti rozsudku Okresního soudu v Kolíně ze dne 11. října 2019, číslo jednací 2T 88/2019 – 2035, a rozhodl

takto:

Podle § 256 trestního řádu se odvolání všech tří obžalovaných **zamítají**.

Odůvodnění

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný J. J. uznán vinným zvláště závažným zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, dílem dokonaného, dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, a byl odsouzen za tento zločin a sbíhající se přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kterým byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Kolíně ze dne 22. 2. 2019, sp. zn. 3T 26/2019, jenž nabyl právní moci dne 29. 5. 2019, podle § 283 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře padesát čtyř měsíců; pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku mu současně byl uložen peněžitý trest v počtu 24 denních sazeb po 625 Kč, celkem 20 000 Kč a podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku byl pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanoven náhradní trest odnětí svobody ve výměře dvou měsíců. Podle § 70 odst. 2 písm. a), písm. b) trestního zákoníku mu byl uložen trest propadnutí věci, a to jím vydaných:

- plechového kanystru s nápisem "Toluen směs", objem 9 litrů,
- skleněné nádoby hnědé barvy s etiketou "Jod resublimovaný čistý" se zbytky kuliček stříbrné barvy na dně,
- bílého vatového tamponu napuštěného neznámou látkou,
- plastového barelu objemu 5 litrů s nažloutlou čirou tekutinou navrchu a hustou sedlinou vespod,
- útržku alobalu s nahnědlou látkou,
- igelitového sáčku s nožovým uzávěrem se zbytky bílé krystalické látky,
- mobilního telefonu zn. Samsung, černé barvy, s prasklým displejem, v černém plastovém obalu,
- skleněné zapékací mísy se zbytky nahnědlé látky na dně,
- rtuťového skleněného teploměru,
- plastové lahve objemu 1 litr s etiketou "Isopropylalkohol" s obsahem čiré kapaliny,
- dvou plných plastových lahví objemu 1 kg, "Hydroxid sodný",
- otevřeného balení obvazové vaty,

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Blažková

- plastového trychtýře znečištěného bílou krystalickou látkou,
- 2 ks. plastových lahví s etiketou "Kyselina chlorovodíková HCl 31%" s čirou kapalinou,
- skleněné hnědé lahve bez etikety o průměru 9 cm, s čirou tekutinou,
- plastové lahve bílé barvy s černým uzávěrem o čtvercovém průřezu 10 x 10 cm, s červeným práškem,
- plastové lahve černé barvy s modrým uzávěrem, s obsahem červených kuliček,
- balení papírových filtračních papírků do kávovaru,
- dvou plastových tub s modrým uzávěrem, s obsahem indikátorových papírků žluté barvy,
- použité, ořezlé žiletky,
- filtrační sestavy,
- gumové hadičky modré barvy,
- papírových filtrů do kávovaru v sáčku s nožovým uzávěrem,
- digitální váhy CH 500, se samolepkou Grow shop,
- dvou plastových tub s modrým uzávěrem, s obsahem univerzálních indikátorových papírků,
- 3 ks. plastových škrabek bílé barvy, 1 ks, plastové lopatky bílé barvy,
- skleněné baňky objemu 100 ml s kovovým držákem na hrdle, znečištěné červenohnědou látkou,
- skleněné zkumavky,
- skleněné dělicí nálevky,
- skleněné zátky znečištěné červenohnědou látkou,
- trojhrdlé baňky objemu 2000 ml, znečištěné neznámou látkou,
- rtuťového teploměru v plastovém obalu,
- balíku se samolepkami České pošty s obsahem bílé plastové lahve objemu 1 litr s červeným uzávěrem bez etikety, černé plastové lahve objemu 1 litr s modrým uzávěrem bez etikety, bílé plastové lahve objemu 1 litr s modrým uzávěrem bez etikety s tekutinou,
- skleněné varné mísy s obsahem bílé krystalické látky,
- finanční hotovosti 9 265 Kč,
- mobilního telefonu Samsung Galaxi S8, IMEI [REDACTED], černé barvy v plastovém obalu,
- igelitového sáčku s nožovým uzávěrem s obsahem bílé krystalické látky,
- zbylých, odborným zkoumáním OKTE Kladno nespotřebovaných 3,7840 g pervitinu a původních obalů,
- 200 ks bankovek v nominální hodnotě 500 Kč v igelitovém sáčku s nožovým uzávěrem, vydaných obžalovanou J [REDACTED].

Podle § 43 odst. 2, tr. zákoníku byl zrušen výrok o trestu trestního příkazu Okresního soudu v Kolíně ze dne 22. 2. 2019, sp. zn. 3 T 26/2019, který nabyl právní moci dne 29. 5. 2019, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

2. Uvedeného zločinu se obžalovaný J [REDACTED] podle skutkových zjištění okresního soudu dopustil tím, že v blíže nezjištěné době od začátku roku 2018 včetně do 26. 2. 2019 včetně,

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Blažková

v garáži v místě svého bydliště na adrese [REDAKCE], úmyslně a neoprávněně přechovával nejméně skleněnou zapékací mísu, skleněnou baňku, zkumavku a dělicí nálevku, dvouplotýnkový vařič, skleněnou zátku, trojhrdlou baňku, rtuťový teploměr, plastový trychtýř, filtrační papíry, pH papírky, vatu, filtrační sestavu, gumové hadičky, plastové škrabky a lopatku, hydroxid sodný, plastový barel, toluen, jod, kyselinu chlorovodíkovou, červený fosfor, léky s obsahem pseudoefedrinu jako Cirrus, Modafen, Ce-dr, přičemž tyto výše uvedené předměty tvoří ve svém souhrnu tzv. varnu určenou k výrobě pervitinu, na které s využitím shora uvedených léků během nejméně dvou výrobních cyklů úmyslně a neoprávněně v uvedené garáži vyrobil tzv. českou cestou celkem nejméně 194 gramů pervitinu, který dílem sám spotřeboval a dílem poskytoval za úplatu, protislužbou nebo zdarma ke spotřebě koncovým uživatelům, a dále se v uvedené garáži dne 27. 2. 2019 na této varně za pomoci léků s obsahem pseudoefedrinu úmyslně a neoprávněně pokusil tzv. českou cestou vyrobit 97 gramů pervitinu, avšak téhož dne ve 23:57 hodin byl na uvedeném místě zadržen Policií ČR a výrobní proces tak nedokončil,

- v blíže nezjištěné době v roce 2018, prodal P [REDAKCE] S [REDAKCE], narozenému [REDAKCE], v místě svého bydliště na adrese [REDAKCE], nejméně v 10-ti případech nejméně 10 gramů pervitinu za částku 1 000 Kč za 1 gram pervitinu,
- v blíže nezjištěné době od poloviny října roku 2018 do 15. 3. 2019 včetně, dílem prodal vždy za částku cca 200 Kč, dílem poskytl bezplatně a dílem poskytl za protislužbu - vykonané stavební práce na domě v [REDAKCE] nebo [REDAKCE], P [REDAKCE] P [REDAKCE], narozenému [REDAKCE], v garáži na pozemku rodinného domu čp. [REDAKCE], v obci [REDAKCE], okres [REDAKCE], a dále v rodinném domě na adrese [REDAKCE], nejméně v 10-ti případech vždy nejméně v množství na jednu dávku pervitinu,
- v době od září roku 2018 do února roku 2019, poskytl tzv. na dluh J [REDAKCE] S [REDAKCE], nar. [REDAKCE], v garáži na pozemku rodinného domu čp. [REDAKCE], ul. [REDAKCE], v obci [REDAKCE], okr. [REDAKCE], ve třech případech vždy nejméně 3 gramy pervitinu,
- v blíže nezjištěné době v roce 2018 poskytl nejméně ve třech případech J [REDAKCE] J [REDAKCE], nar. [REDAKCE], v místě svého bydliště na adrese Ú [REDAKCE] čp. [REDAKCE], [REDAKCE], pervitin vždy v množství na jednu „lajnu“ jako odměnu za provedené výkopové práce,

kdy pervitin je pod názvem metamfetamin uveden v příloze č. 5 "Psychotropní látky" nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, k zákonu č. 167/1998 Sb.

3. Obžalovaná R [REDAKCE] J [REDAKCE] byla tímto rozsudkem uznána vinnou přečinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se podle skutkových zjištění okresního soudu dopustila tím, že v době od října roku 2018 do února roku 2019, poskytla bezplatně J [REDAKCE] S [REDAKCE], narozenému [REDAKCE], v [REDAKCE], nejméně ve třech případech vždy nejméně 0,1 gramu pervitinu, kdy pervitin je pod názvem metamfetamin uveden v příloze č. 5 "Psychotropní látky" nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, k zákonu č. 167/1998 Sb., a byla odsouzena podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku a podle § 62 odst. 1 a § 63 odst. 1 trestního zákoníku k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin.
4. Obžalovaný J [REDAKCE] M [REDAKCE] byl uznán vinným jednak přečinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku, jednak přečinem přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu podle § 284 odst. 2, odst. 3 tr. zákoníku, a jednak přečinem maření spravedlnosti podle § 347a odst. 2 tr. zákoníku. Byl odsouzen podle 283 odst. 1 tr. zákoníku, § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře třiceti měsíců; pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 70 odst. 2 písm. a), písm. b) tr. zákoníku mu byl uložen trest propadnutí věci, a to jím vydaných:

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Blažková

- 13 ks. plastových sáčků s nožovým uzávěrem (původně s obsahem OPL),
- papírové krabičky s plastovými sáčky s nožovým uzávěrem,
- plastové dózy (původně s obsahem OPL),
- 4 ks. plastových dóz znečištěných bílou krystalickou látkou,
- 18 ks. plastových kelímků znečištěných bílou krystalickou látkou,
- 19 ks. pomůcek na aplikaci OPL (brčka, stříkačky aj.),
- digitální váhy nezjištěné značky,
- digitální váhy China nezjištěné značky,
- prázdných plastových sáčků se zipovým uzávěrem bez obsahu,
- plastové dózy (původně s obsahem OPL),
- poznámkového notesu modré barvy,
- 7 ks. bankovek v hodnotě 10 Euro, 2 ks. bankovek v hodnotě 20 Euro, 2 ks. bankovek v hodnotě 50 Euro,
- poznámkového notesu bílé barvy,
- digitální váhy nezjištěné značky,
- mobilního telefonu zn. Samsung A8 v černém koženém pouzdru se SIM kartou,
- zbylých, odborným zkoumáním OKTE Kladno nespotřebovaných 29,0076 g pervitinu, 4,85 g hašišu (pryskyřice z konopí), 1,6566 g kokainu, 2,03 g marihuany, 2,12 g marihuany, 0,2437 g MDMA (extáze),
- 5 ks. bankovek v hodnotě 2 000 Kč, 4 ks. bankovek v hodnotě 200 Kč, 17 ks. bankovek v hodnotě 1 000 Kč, 7 ks. bankovek v hodnotě 500 Kč, 3 ks. mincí v hodnotě 20 Kč, 1 ks. mince v hodnotě 10 Kč, 1 ks. mince v hodnotě 5 Kč,
- černého pouzdra,
- zbylých, odborným zkoumáním OKTE Kladno nespotřebovaných 17,3974 g pervitinu a původních obalů,
- mikrometrické váhy,
- 3 ks. stvrzenek o provedení uložení hotovosti na účet [REDACTED],
- 3 ks. jízdenek do MHD.

Podle § 71 odst. 1 tr. zákoníku mu byl dále uložen trest propadnutí náhradní hodnoty, a to jím vydaných:

- 49 ks. bankovek v hodnotě 200 Kč,
- 17 ks. bankovek v hodnotě 500 Kč.

Uvedených přečinů se obžalovaný J. M. podle okresního soudu dopustil tím, že

- v blíže nezjištěné době od léta roku 2018 včetně do přelomu roku 2018 a 2019 včetně prodal P. S., narozenému [REDACTED], v místě svého bydliště na adrese [REDACTED], nebo v jeho blízkosti nejméně v 10 případech pervitin vždy v množství nejméně 0,5 gramu za částku 1 300 Kč za 1 gram pervitinu,
- v blíže nezjištěné době od poloviny listopadu roku 2018 včetně do poloviny ledna roku 2019 včetně, v místě svého bydliště na adrese [REDACTED], poskytl

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Blažková

M[redacted] S[redacted], narozenému [redacted], bezplatně v jednom případě pervitin v množství na jednu „čáru“,

- v blíže nezjištěné době v roce 2018 poskytnul za protislužbu (odvoz) T[redacted] R[redacted], narozenému [redacted], na blíže neurčených místech v okolí Českého Brodu, okres Kolín, nejméně ve dvou případech pervitin vždy v množství tvořícím hromádku 1 x 0,5 cm,
- v době od února roku 2014 do února roku 2019, prodal P[redacted] Š[redacted], narozené [redacted], ve Lstiboři, okres Kolín, a dále na blíže neurčených místech v 50-ti případech vždy 0,2 gramu pervitinu vždy za částku 500 Kč,
- po dobu nejméně 4 měsíců v roce 2016 v Českém Brodě, okres Kolín, a v místě svého bydliště na adrese [redacted], prodával D[redacted] R[redacted], narozené [redacted], nejméně dvakrát do týdne blíže nezjištěné množství pervitinu vždy za částku cca 500 Kč, a dále této v uvedené době na uvedených místech prodal nejméně ve 33 případech blíže nezjištěné množství marihuany, vždy za částku 100 Kč,
- v blíže nezjištěné době v roce 2018 na vlakovém nádraží v Českém Brodě, okres Kolín, prodal J[redacted] B[redacted], narozenému [redacted], nejméně ve dvou případech pervitin v množství vždy 0,5 gramu vždy za částku 200 Kč,
- v blíže nezjištěné době v roce 2016, v místě svého bydliště na adrese [redacted], prodal v 10-ti případech P[redacted] S[redacted], narozenému [redacted], pervitin v množství vždy 0,5 gramu vždy za částku 500 Kč,
- v blíže nezjištěné době v druhé polovině dubna 2019 v obci Nová Ves II, okres Kolín, osobně kontaktoval svědkyni P[redacted] Š[redacted], narozenou [redacted], která dne 26. 3. 2019 podala v trestní věci čj. KRPS-152195/TC-2018-010471, vedené u policejního orgánu Oddělení obecné kriminality, ÚO Kolín, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, vysvětlení dle ustanovení § 158 odst. 6 trestního řádu, ve kterém usvědčuje právě J[redacted] M[redacted] z distribuce pervitinu její osobě, a na jejímž základě, stejně jako na základě podaných vysvětlení dalších osob, došlo k zahájení trestního stíhání J[redacted] M[redacted], jako obviněného ze spáchání přečinu nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle ustanovení 283 odst. 1 trestního zákoníku, a této řekl, že jí dá drogy nebo co bude chtít, když změní svojí výpověď proti němu, a dále na dotaz svědkyně, co má tedy říci, odvětil, aby na Policii živě uvedla, že jednou dala pervitin ona jemu a jednou on jí, do „devátého“, tedy do doby její plánované svědecké výpovědi v této trestní věci, se ozve,
- nejméně v době od 17:00 hod. do 17:10 hod. dne 15. 2. 2019 během jízdy v linkovém autobuse na trase jízdy mezi obcemi Doubravčice a Mrzky, obojí okres Kolín, pro vlastní potřebu úmyslně a neoprávněně přechovával při sobě v kapse své bundy černou koženkovou peněženku na zip s obsahem celkem 15-ti kusů igelitových sáčků s uzavíratelnou lištou s obsahem pervitinu, o celkové váze 23,56 gramů včetně obalu, a dále ve své tašce přes rameno jeden igelitový sáček s uzavíratelnou lištou s obsahem pervitinu o váze 0,40 gramu včetně obalu, přičemž celková váha pervitinu činila 17,5865 g s obsahem 69,42 procent hmotnostních účinné látky metamfetamin,
- nejméně v době od 00:45 hod. do 03:00 hod. dne 28. 2. 2019 ve svém obydlí na adrese [redacted], pro vlastní potřebu úmyslně a neoprávněně přechovával celkem 29,3395 g pervitinu s obsahem 29,19 procent hmotnostních, tj. v přepočtu 8,56 gramů účinné látky metamfetamin,

kdy pervitin je pod názvem metamfetamin uveden v příloze č. 5 "Psychotropní látky" nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, k zákonu č. 167/1998 Sb., a konopí a pryskyřice z konopí jsou uvedeny v Seznamu č. 3 omamných látek, k nařízení vlády č. 463/2013 Sb. k zákonu č. 167/1998 Sb. a účinné látky konopí tetrahydrocannabinoly a jejich stereoizomery

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Blažková

jsou uvedeny v Seznamu č. 4 psychotropních látek, k nařízení vlády č. 463/2013 Sb. k zákonu č. 167/1998 Sb.

1. Naproti tomu byli obžalovaní J. J. a J. M. podle § 226 písm. a) tr. řádu zproštěni obžaloby pro další útoky, jimiž se měli dopustit J. zločinu a M. přečinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy. Proti zprošťující části rozsudku odvolání podáno nebylo, a proto ji krajský soud nepřezkoumával.
2. Proti odsuzujícímu rozsudku podali obžalovaní J. J., R. J. a J. M. v zákonné lhůtě odvolání, která zaměřili proti výročkům o vině i trestu, a která prostřednictvím svého obhájce velmi podrobně písemně odůvodnili.
3. Obžalovaný J. J. okresnímu soudu vytýká, že rozhodoval na základě nesprávně zjištěného skutkového stavu a tímto postupem byl zkrácen na svých právech. Soud nedostatečně zabezpečil objasnění věci, vycházel z neúplných skutkových zjištění a nevypořádal se se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí, při hodnocení důkazů došlo k porušení ustanovení § 2 odst. 5 a odst. 6 tr. řádu. Podle jeho názoru nebyly provedeny všechny potřebné důkazy, v důsledku čehož se první soud náležitě nevypořádal s jeho s obhajobou. Má za to, že řízení předcházející vydání rozsudku trpí závažnou procesní vadou, v jejímž důsledku nemůže rozsudek obstát, a tuto vadu spatřuje v tom, že svědci P. S. a R. P. vypovídali pod vlivem drog a alkoholu a jejich výslech soud neměl připustit. Je rovněž přesvědčen, že nalézací postupoval při provádění dokazování selektivně a zaměřil se primárně pouze na důkazy svědčící v jeho neprospěch. Dále zpochybňuje tvrzení spoluobviněného S., který ve své prvotní výpovědi pouze odkázal na usnesení o zahájení trestního stíhání, což je nepřípustné a pouze to podporuje změnu jeho výpovědi, že předtím vypovídal pod vlivem drog a byl ovlivněný fiktivní výpovědí obviněného (z výpovědi obviněného S. ze dne 11. 7. 2019 přitom údaje o tom cituje). Podle jeho názoru je nutno tuto výpověď posuzovat v kontextu dalších svědků (P., M., H., J., ale i částečně Š. a R. atd.), kteří potvrdili, že do úředních záznamů o jejich podání vysvětlení před zahájením trestního řízení a výpovědi byly policií doplňované skutečnosti, které vůbec neuvedli. Ve smyslu zásady „in dubio pro reo“, tedy měly být rozpory ve výpovědi spoluobžalovaného pana S. nutno vykládány v jeho prospěch. Dále namítá, že spoluobžalovaný S. má na výsledku trestního řízení osobní zájem a nemusí vypovídat pravdivé skutečnosti pod pohrůzkou trestního stíhání křivé výpovědi. Dodává, že obdobný názor zastává i právní teorie a cituje z publikace Trestní právo procesní, 3. aktualizované a rozšířené vydání. Praha, Císařová, D., Fenyk, J. a kol., Linde Praha, a.s., 2004, str. 323-324. Odkazuje rovněž na rozhodnutí č. 38/68 S. rozh. tr., podle něhož „Obsah doznání obviněného se považuje za věrohodný jenom tehdy, je-li věrohodnost prokázána také dalšími věrohodnými důkazy.“ Důvod, proč spoluobžalovaný S. nemluvil pravdu, přitom spatřuje v jeho snaze rozložit vinu na více osob (stejně jak v případě dalšího spoluobviněného J.), a proto ho obvinil, aby při určování výše trestní sazby bylo k těmto okolnostem přihlédnuto jako k okolnostem polehčujícím ve smyslu § 33 trestního zákona. Zdůrazňuje rovněž, že ani spoluobviněný S., přestože byl zadržen v garáži s nedodělaným pervitinem, nikdy neuvedl, že tento pervitin vařil právě on (obžalovaný J.), naopak poukazoval na pomoc z dřívější doby. Podle přesvědčení obžalovaného J. mu tedy nelze přičíst pokus výroby 30g pervitinu. Tento závěr plyne i z dalších důkazů – na žádném dílu předmětné varny nebyly nalezeny jeho otisky prstů, ani DNA, naopak byly tam nalezeny otisky prstů jiné neidentifikované osoby. Pokud byl proveden stěr z jeho prstů, byl tam nalezen pouze metamfetamin (pervitin), kterého byl uživatelem a užil ho i před zadržením a látka benzylmethylketón. Tato látka byla nalezena při stěrech prstů i dalších dvou spoluobviněných, paní J. a pana S., z čehož logicky plyne, že pokud by var prováděl pouze on, tak ostatní přítomné osoby by neměly tuto látku na ruce. Je vysoce nepravděpodobné, že by s touto látkou manipulovali všichni tři. benzylmethylketón, neboli acetofenón, je látkou tekutá, má malé molekuly, a zejména je silně prchavá. Tedy pokud někdo dříve použil tuto látku k čemukoliv, pak je ní nasáklá celá místnost/předměty a při dotyku jakékoliv věci se tato látka dostane na ruky.

K prokázání této skutečnosti obžalovaný navrhoval provedení znaleckého posudku z oboru chemie, který soud prvního stupně zamítl, čím porušil jeho právo na řádnou obhajobu. Přitom soud nemá odborné znalosti k tomu, aby určil jakým způsobem se benzylmethylketón mohl dostat na ruce obžalovaných. Poukazuje na to, že i podle svědkyně N. [redacted] mělo do garáže přístup více osob, které tam pravidelně dojížděly. Dovozuje tedy, že z provedených důkazů nevyplývá, koho varna byla a kdo prováděl poslední var. Stejně tak podle něj nebylo prokázáno, že by vyrobil nejméně 194gramů pervitinu. Soudu I. stupně vytýká, že v tomto směru vycházel z výpovědi svědka S. [redacted], který měl být v jednom případě přítomen převažování konečného produktu. Soud však nijak nevysvětlil, proč se měl dne 27. 2. 2019 pokusit vyrobit 97gramů pervitinu, když v garáži nebyly nalezeny žádné léky ani finální produkt a i obžaloba uváděla pokus výroby pouze 30gramů. Objevení soupravy k výrobě pervitinu ještě neznamená, že by se pokoušel vyrábět drogu. I pokud by soud prvního stupně zcela teoreticky dospěl k závěru (což ze žádného důkazu neplyne), že by byly v garáži látky určené na výrobu pervitinu, tak by musel vycházet z množství, které bylo možné vyrobit z těchto látek a ne k nějaké pravděpodobnosti určené v jednom případě pochybným svědkem. Závěry okresního soudu proto považuje za nelogické a nesprávné, jestliže vary nebyly konkretizovány, výtěžnost mohl určit případně znalecký posudek.

4. Stejně tak obžalovaný J. [redacted] nesouhlasí ani se závěry nalézacího soudu o tom, komu a kolik množství pervitinu měl prodat dalším osobám. Zdůrazňuje, že svědek S. [redacted] je nevěrohodný, je silným uživatelem OPL, navíc sám drogy distribuuje, za což byl odsouzen a již je ve výkonu trestu, je zde i důvodné podezření, že s cílem vyvinut se z vlastních trestných činů, ovlivňoval i další osoby. Jeho výpověď se rozchází s výpovědí jeho syna i svědka B. [redacted]. K tomu měli být vyslechnuti svědci P. [redacted], K. [redacted] a měl být doplněn výslech svědka B. [redacted], což první soud odmítl a tím rovněž porušil jeho právo na obhajobu. Správná není ani úvaha soudu, že není rozhodné, kdo vozil svědka S. [redacted] st. k němu, protože pokud by to i ostatní svědci popřeli, popřeli by tím i to, že právě on páchal trestnou činnost, tedy skutek by se nestal tak, jak ho S. [redacted] popisuje. Porovnává i údaje S. [redacted] o množství koupených drog při podání vysvětlení, ve svědecké výpovědi v přípravném řízení a v hlavním líčení, poukazuje na rozpory mezi výpovědi svědka a ostatními důkazy (které rozebírá) i na to, že svědek v hlavním líčení v podstatě sám uvedl motiv, pro který vůči němu vypovídal nepravdu (trestní oznámení podal zřejmě proto, že ostatní mu již nechtěli drogy prodávat, sám byl stíhán na základě podnětu přítelkyně spoluobviněného M. [redacted], navíc jemu odcizil motocykl).
5. S ohledem na zásadní rozpory mezi výpovědi podanou v přípravném řízení a v hlavním líčení zpochybňuje i tvrzení svědka P. [redacted], navíc v jeho případě jde tzv. o tvrzení proti tvrzení a v této souvislosti odkazuje např. na nález Ústavního soudu ČR sp. zn. I.ÚS 520/16, ze dne 22. 6. 2016, z něhož cituje. Navíc soudu vytýká, že neposuzoval zdravotní stav svědka, nevypořádal se s rozporů v jeho výpovědích. Napadený rozsudek tak podle něj není řádně odůvodněn, jak § 125 tr. řádu ukládá.
6. Obdobně zdůrazňuje změny ve výpovědích spoluobžalovaného S. [redacted], v jeho případě rovněž namítá, že nebyla zohledněna jeho trestní minulost a pravidelné užívání návykových látek, navíc i v tomto směru jde o tvrzení proti tvrzení. Tutéž námitku uplatňuje i k výpovědi svědka J. [redacted] a dodává, že pokud tento svědek tvrdí, že ve dvou případech obdržel pervitin od svědka H. [redacted], tak za toto jednání nemůže být uznán vinným, protože kromě toho, že svědek H. [redacted] toto jednání popřel, on sám mu drogu přes svědka H. [redacted] nikdy neposlal. Vyslovuje rovněž přesvědčení, že jeho vinu nelze dovozovat z toho, že sám je osobou drogově závislou či z jeho trestní minulosti, jestliže policie nezajistila a ni okresní soud neprovedl důkazy, které by jej usvědčovaly. Vyzdvihuje, že v drogové komunitě je obvyklé, že uživatelé drogy obvykle spolu užívají, a pokud by měla policie na tuto komunitu nahlížet touto optikou, tak by musela trestně stíhat převážnou část drogově závislých lidí, protože téměř každý drogu buď daroval, půjčil nebo prodal.

7. Výhrady vznáší i proti uloženému trestu, který považuje za nepřiměřeně přísný vzhledem k závažnosti, společenské nebezpečnosti a následkům údajného „trestního“ činu. Okresní soud podle jeho názoru nerespektoval zákonné zásady, nesprávně aplikoval zásadu přiměřenosti, zásadu individualizace použitých sankcí i zásadu humanity sankcí. Zabývá se otázkami účelu a spravedlnosti trestu. Konečně brojí i proti výroku o trestu propadnutí věci, konkrétně částky 100 000 Kč. Trvá na tom, že tyto peníze J. [redacted] zapůjčila jeho matka, nesouhlasí s tím, že mezi tvrzeními J. [redacted] a jeho matky byly rozpory, neboť obě shodně uvedly, že peníze byly určeny na předchozí trestní kauzu J. [redacted], mimo jiné na zpracování znaleckého posudku. Soudu vytýká, že se nevypořádal s listinným důkazem prokazujícím emailovou komunikaci mezi ním a obhájcem Barátem, která probíhala před jeho zadržením ohledně znaleckého posudku, mohl v souladu se zásadou vyhledávací prověřit i průběh trestního řízení vedeného u Okresního soudu v Kolíně sp. zn. 4T 109/2018, včetně počtu účastí obhájce na úkonech trestního řízení. Závěry soudu ohledně výše odměny obhajoby za zastupování v uvedené trestní věci a odměny znalce nebude raději komentovat, protože se jedná ze strany soudu pouze o jeho domněnky, které se nezakládají na pravdě. Argumentuje-li soud jeho dopisem svědkyni J. [redacted], tak namítá, že soud již neuvedl, že tento dopis nebyl nikdy svědkyni doručen, ta tedy neměla před svou výpovědí odkud vědět, o jaké peníze se jednalo, pro koho byly určené, ani že byly v bankovkách v nominální hodnotě 500 Kč. Žádá proto, aby částka 100 000 Kč v bankovkách v nominální hodnotě 500 Kč byla spoluobžalované J. [redacted] vydána.
8. Závěrem obžalovaný J. [redacted] navrhuje, aby byl napadený rozsudek zrušen a věc byla vrácena soudu prvního stupně k dalšímu řízení.
9. Obžalovaná R. [redacted] J. [redacted] rozsudek napadá rovněž v celém rozsahu, neboť ho považuje za nesprávný a chybný, i ona vytýká porušení ustanovení o řízení, které předcházelo napadenému rozsudku. Namítá, že jediným důkazem, kterým soud prvního stupně zdůvodnil výrok o její vině, je výslech spoluobžalovaného pana S. [redacted]. Má za to, že její tvrzení se v přípravném řízení a v hlavním líčení nijak nelíšila, a opřel-li první soud své závěry o rozdíl ve výpovědích spočívající v tom, zda se S. [redacted] užívali drogu každý ze svého sáčku či ze sáčku jednoho, nevypořádal se s okolnostmi, za jakých byla droga užita, zda byla vzájemně nabídnuta, nebo byla droga užita pouze s vědomím druhé osoby. Ona sama trvá na tom, že nikdy drogu nenabídla, což plyne i z výpovědí z přípravného řízení i z výpovědi u hlavního líčení. Pokud tedy spoluobžalovanému S. [redacted] drogu nenabídla, neprodala ani jinak neopatřila, nemohlo dojít k naplnění skutkové podstaty trestného činu podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku, jak ostatně dovedl první soud u obžalovaného J. [redacted] v případě útoku týkajícího se svědka S. [redacted]. Má za to, že soud prvního stupně výrokem o její vině porušil základní zásady trestního řízení, a to zásady presumpce nevinu obsažené nejen v § 2 odst. 2 trestního řádu, ale také v čl. 40 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Soud I. stupně vycházel z výpovědi obžalovaného S. [redacted] a snažil se najít motiv, proč by spoluobžalovaný S. [redacted] nemluvil pravdu, namísto toho aby hledal motiv spoluobviněného S. [redacted], proč obvinil jinou osobu bez jediného důkazu. V průběhu trestního řízení se jednoznačně vyskytly pochybnosti o její vině a tyto pochybnosti nebyly rozptýlené dalšími důkazy, ba naopak se ještě zvyšovaly (spoluobžalovaný S. [redacted] popřel své dřívější výpovědi), a proto mělo být rozhodnuto v její prospěch, tj. měla být zproštěna obžaloby.
10. Cituje z výpovědi spoluobžalovaného S. [redacted] pasáže o tom, jak byl při své prvotní výpovědi ovlivněn policií, a namítá, že jeho tvrzení měla být posuzována v kontextu s výpověďmi svědků P. [redacted], H. [redacted], J. [redacted] a M. [redacted], kteří uvedli, že i jejich výpovědi byly policií doplňovány. Zcela shodně jako obžalovaný J. [redacted] pak zdůrazňuje, že obžalovaný S. [redacted] má na výsledku trestního řízení zájem, ve svém procesním postavení nemusel vypovídat pravdu, a shodně též poukazuje na motiv, který mohl S. [redacted] k nepravdivé výpovědi vést – snaha rozložit vinu na více osob, a proto ji obvinít, aby při určování výše trestní sazby bylo k těmto okolnostem přihlédnuto jako k okolnostem polehčujícím ve smyslu § 33 trestního zákona. I ona pak připomíná judikaturu Ústavního soudu zabývající se problematikou situace „tvrzení proti tvrzení“. Zcela shodně

skutečnosti jako obžalovaný J. [redacted] pak namítá i ohledně částky 100 000 Kč, kterou vydala a shodnými argumenty odůvodňuje výhrady proti uloženému trestu. Krom toho prvnímu soudu vytýká, že nezohlednil citelný trest odnětí svobody, který nyní vykonává. Při tak nízké závažnosti spáchané trestní činnosti (což potvrdil sám soud prvního stupně) na ni mohou tresty působit spíše kontraproduktivně, po ukončení výkonu trestu odnětí svobody, se nebude schopna začlenit do společnosti, protože výkon OPP jí znemožní zaměstnat se a zajistit si příjem pro život. Rovněž sazba OPP v maximální možné míře, s ohledem na nízkou závažnost spáchané trestné činnosti, se jí jeví nepřiměřená.

11. Závěrem obžalovaná R. [redacted] J. [redacted] navrhuje, aby byl napadený rozsudek zrušen a věc buď byla vrácena soudu prvního stupně k dalšímu řízení, nebo ji odvolací soud obžaloby zprostil.
12. Obžalovaný J. [redacted] M. [redacted] rozsudek napadl také v celém rozsahu, neboť ho považuje za nesprávný a chybný, a vytýká porušení ustanovení o řízení, které rozsudku předcházelo. Má za to, že soud rozhodoval na základě nesprávně zjištěného skutkového stavu a tímto postupem by jej zkrátil na jeho právech. Soud nedostatečně zabezpečil objasnění věci, neboť vycházel z neúplných skutkových zjištění a nevypořádal se se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí. Skutková zjištění soudu nepovažuje za správná a úplná, neboť při provádění a hodnocení důkazů došlo k porušení ustanovení § 2 odst. 5 a odst. 6 tr. řádu, navíc k náležitému objasnění věci nebyly provedeny všechny potřebné důkazy, v důsledku čeho se soud prvního stupně nevypořádal s jeho obhajobou. Procesní vady shledává v tom, že svědci P. [redacted] S. [redacted], D. [redacted] R. [redacted] a P. [redacted] Š. [redacted] byli podle něj vyslechnuti za nestandardních podmínek, byli pod vlivem drog a soud neměl takový důkaz připustit. Navíc je přesvědčen, že soud I. stupně při dokazování postupoval selektivně a primárně se zaměřil pouze na provádění důkazů svědčících v jeho neprospěch.
13. K jednotlivým bodům výroku o vině pak obžalovaný trvá na své obhajobě, pokud připustil, že některým osobám drogy předával či prodával a zpochybňuje výpovědi jednotlivých odběratelů. Za pomoci stejných argumentů, které rozvádí v podaném odvolání obžalovaný J. [redacted], namítá nevěrohodnost výpovědi svědka S. [redacted] (je silným uživatelem OPL, drogy sám distribuuje, za což byl odsouzen, jeho obvinění třetích osob je s největší pravděpodobností motivováno vyviněním z páčání vlastní trestné činnosti, či pomstou za to, že nebylo vyhověno jeho žádosti o prodej drog, jeho tvrzení se v jednotlivých stádiích trestního řízení lišila). Další motiv k nepravdivé výpovědi svědka S. [redacted] spatřuje v tom, že jeho přítelkyně K. [redacted] D. [redacted] na svědka několik dní předtím podala trestní oznámení. Nesouhlasí s – podle něj nedostatečným – odůvodněním rozsudku, pokud jde o výpověď tohoto svědka, která je podle něj nevěrohodná a nemělo k ní být v průběhu dokazování přihlédnuto. Pokud jde o svědkyni Š. [redacted], trvá na tom, že ji přes 1,5 roku (vyjma posledního kontaktu v [redacted] u ubytovny) neviděl, navíc svědkyně kromě rozporných tvrzení uvedla i motiv, proč se mu snaží přitížit (podle svědkyně jim vykradl barák a její bratr kvůli němu skončil v blázinci). Za nepravdivé označuje především tvrzení svědkyně, že jí měl poskytovat drogy po dobu 5 – 6 let, protože on sám začal drogy brát až v roce 2016. Opět namítá, že proti sobě stojí tvrzení jeho a svědkyně, poukazuje na judikaturu Ústavního soudu, která se takovou důkazní situací zabývá, a okresnímu soudu vytýká nedostatečné zhodnocení věrohodnosti jejích výpovědí. Namítá rovněž, že soud ani neodstranil rozpory ve výpovědích svědkyně Š. [redacted], navíc z její výpovědi není zřejmé, v kolika případech mělo dojít k prodeji pervitinu. Upozorňuje i na to, že soud svévolně rozhodoval o období před březnem 2017, ačkoli policie v přípravné řízení prošetřovala pouze období mezi březnem 2017 až únorem 2019. Podle obžaloby i usnesení o zahájení trestního stíhání měl obžalovaný prodat pouze 30x, rozsudek tedy nejenom rozhodoval o úplně jiném období (před březnem 2017), ale i sám si v rozporu se závěry policie a státního zastupitelství dovodil, že případů prodeje mělo být o 20x více. Obdobné výhrady vznášá i proti výpovědi svědkyně R. [redacted], odmítá, že by jí pervitin poskytoval, a nesouhlasí s tím, že by se tak dělo 5-6 let, když sám drogy začal užívat až v roce 2016. Svědkyni 1,5 roku neviděl, ví ale, že je bez příjmů a má děti, tudíž by za drogy nebyla

schopná zaplatit. Argumentace soudu, že v době prodeje drog měla práci, ještě neznamená, že také měla peníze na obstarání drog, neboť v té době byla samoživitelkou. Poukazuje na rozdílná tvrzení svědkyně v úředním záznamu a je přesvědčen, že ani k výpovědi této svědkyně nemělo být přihlédnuto. Za neurčitý označuje i popis skutku, protože z něj není patrné množství drogy. Absolutně odmítá, že by svědkyni R. distribuoval marihuanu, neboť tu sám ani neužíval, navíc v tomto směru se liší výpovědi Š. a R., zatímco R. uvádí, že jim marihuanu dodával, Š. tvrdí opak. Opět upozorňuje na drogovou závislost obou svědekyn, jakož i na jejich trestní minulost. Za nedostatečné považuje i hodnocení výpovědi svědka B., trvá na tom, že mu drogy neposkytl, případně mělo být v souladu se zásadou in dubio pro reo vycházeno výpovědi svědka v hlavním líčení. I v tomto případě jde o tvrzení proti tvrzení, které se má vykládat v jeho prospěch. Shodně trvá na tom, že žádnou drogu neposkytl ani svědkovi S., ten uvedl, že si drogy kupoval v Praze, což je v souladu i s jeho vlastní výpovědí, neboť i on kupoval drogy v Praze. Vypovídal-li svědek u hlavního líčení mírněji, měl být považován za nevěrohodného a tento důkaz měl být odmítnut, anebo se mělo vycházet z menšího množství drogy.

14. V další pasáži odvolání obžalovaný J. znovu zpochybňuje výpověď svědkyně Š. i ve vztahu ke skutku právně posouzenému jako přečin maření spravedlnosti, přičemž opakuje již výše uvedené argumenty o motivu její nepravdivé výpovědi. Poukazuje i na rozpory ve výpovědích svědkyně podané formou úředního záznamu a ve svědecké výpovědi, jakož i v tom, kdy mělo k tomuto jednání dojít (zda se tak stalo před vzetím J. do vazby, či až po něm) a kdo tomu měl být přítomen. Zdůrazňuje, že jeho výpověď se v tomto směru naopak shodoval s výpovědí jeho matky a svědkyně D. Nesouhlasí ani s tím, že nebyly vyslechnuty svědkyně K., J. a E. A., což by mělo být vykládáno rovněž v jeho prospěch.
15. Závěrem obžalovaný M. zdůrazňuje, že není a nikdy nebyl dealerem ani výrobcem OPL, jeho partnerka je gamblerka, proto si raději opatroval větší množství drogy, aby nenechával doma větší obnos peněz. Bohužel toto o něm bylo známo, a proto ho z času na čas obtěžovali lidé, že si chtějí od něj koupit pervitin. Nikdy to nedělal za účelem zisku, pokud prodával, tak za cenu, za jakou jej koupil. Poté, co byl vyhozen svou matkou na ulici, se stal součástí drogové komunity a v jejím rámci je obvyklé, že uživatelé drogy spolu užívají, případně si je půjčují, nebo vzájemně prodávají. Pokud by měla policie a soudy na tuto komunitu nahlížet touto optikou, tak by musela trestně stíhat a odsuzovat převážnou část drogově závislých lidí, protože téměř každý drogu buď daroval, půjčil, nebo prodal. Bohužel obžalovaný byl vtažen do této komunity. Má za to, že se neprokázalo, že by drogy distribuoval za účelem zisku, finanční prostředky měl jednak z brigádnické činnosti u pana V., který měl být vyslechnut, a jednak za výkupy kovů. Proto nesouhlasí ani s trestem propadnutí finančních prostředků. Za nepřiměřeně přísný však považuje i trest odnětí svobody, přičemž shodně jako již obžalovaný J. argumentuje účelem trestu i spravedlností trestu obecně. Ze všech těchto důvodů navrhuje, aby byl napadený rozsudek zrušen a věc byla vrácena soudu I. stupně k dalšímu řízení.
16. Z podnětu podaných odvolání krajský soud podle § 254 odst. 1 přezkoumal zákonitost a odůvodněnost všech výroků odsuzující části napadeného rozsudku, které se odvolatelů dotýkají, jakož i správnost postupu řízení, které vydání rozsudku předcházelo, avšak odvolání důvodnými neshledal.
17. V první řadě je nutno zdůraznit, že okresní soud věnoval objasnění věci značnou pozornost a provedl v souladu s trestním řádem dokazování v rozsahu, který plně postačuje k objasnění skutkového stavu věci, o němž nevznikají důvodné pochybnosti (§ 2 odst. 5 tr. řádu). Z protokolů o jednotlivých hlavních líčeních je zjevné, že důsledně konfrontoval výpovědi jednotlivých obžalovaných i svědků s obsahem jejich procesních výslechů, které podali v přípravném řízení (a to vždy za účasti obhájců), v případě zjištění rozporů přečetl příslušné odlišné pasáže a zjišťoval příčiny takových odlišností. Tento proces pak také podrobně popsal

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Blažková

v odůvodnění napadeného rozsudku, v němž detailně a logicky vysvětlil, které z podaných výpovědí považuje za přesvědčivé a proč. Rozhodně tak neobstojí námitka obžalovaných, že by se okresní soud s důkazní situací náležitě nevypořádal a své rozhodnutí dostatečně neodůvodnil, neboť opak je pravdou. Ostatně výhrady podaného odvolání jsou v podstatě jen snahou o zpochybnění jednotlivých usvědčujících důkazů vytržených ze vzájemných souvislostí, ovšem právě souhrn všech těchto důkazů zhodnocených i v jejich vzájemném kontextu, jak ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu ukládá, obžalované z trestného jednání zcela spolehlivě usvědčuje. Prvý soud neopomenul ani tu skutečnost, že osoby vypovídající proti obžalovaným, jsou samy uživatelé návykových látek (to je navíc logické, neboť někdo jiný by jen sotva drogy kupoval), případně jde o osoby s trestní minulostí, nýbrž se i s těmito fakty v odůvodnění rozsudku vypořádal a vysvětlil, proč i přesto jejich tvrzením věří. Přitom při hodnocení jednotlivých výpovědí rozhodně nepostupoval nekriticky, což se projevilo jak ve zprošťujících výrocích ve vztahu k obžalovaným J. [redacted] a M. [redacted], tak i v tom, že v řadě případů údaje o množství prodávané či předávané drogy oproti obžalobě (a tím spíše oproti usnesení o zahájení trestního stíhání, které vycházelo z neprocesních úředních záznamů) snížil. Nutno konstatovat, že krajský soud se s úvahami, kterými se první soud řídil při hodnocení provedených důkazů, a které – včetně úvah o tom, proč není třeba provádět další navrhované důkazy – rozvedl v odůvodnění napadeného rozsudku, plně ztotožnil, a protože nepovažuje za potřebné jednotlivé argumenty znovu opakovat, může pro stručnost na odůvodnění rozsudku odkázat. Ostatně hodnocení důkazů je výsadním právem procesního soudu, který důkazy provádí a jako v podstatě jediný tak může i na základě osobního kontaktu s vyslychanými osobami v hlavním líčení posoudit přesvědčivost jejich tvrzení. Naproti tomu soud odvolací, neshledá-li v hodnocení důkazů nelogičnosti či to, že by první soud některý důkaz opomenul, či zhodnotil v rozporu s jeho obsahem, v podstatě není oprávněn do tohoto procesu zasahovat.

18. Dle názoru odvolacího soudu nemůže mít naději na úspěch ani snaha obžalovaného J. [redacted] popřít, že právě on pervitin vyráběl. V první řadě je nutno zdůraznit, že varna pervitinu, spolu s řadou chemických látek využitelných k výrobě pervitinu, byla policií nalezena při prohlídce domu a přilehlých prostor v garáži v místě bydliště obžalovaného J. [redacted], kde byl také on (spolu se spoluobžalovanými J. [redacted] a S. [redacted]) zadržen, a to v právě v době, kdy zde probíhala výroba pervitinu ve stádiu před filtrací. Ve stěrech odebraných z rukou všech tří byly odborným zkoumáním zjištěny stopy metamfetaminu a benzylmetylketonu, přičemž druhá z těchto látek je podle odborného vyjádření z oboru chemie (viz čl. 50 spisu) typickou nečistotou vznikající při syntézách vycházejících z efedrinu (pseudoefedrinu) při výrobě metamfetaminu. Naznačuje-li obžalovaný poukazem na to, že do garáže podle řady svědků docházelo více lidí a na absenci jeho otisků prstů na zajištěných předmětech, že drogu vyráběl někdo jiný, lze dle názoru odvolacího soudu i takovou možnost zcela spolehlivě vyloučit. Je totiž zjevné, že policie do objektu garáže vnikla nečekaně, a není tak zřejmé, jak by taková jiná osoba mohla z garáže před příjezdem policistů uniknout ani to, jaký by k tomu měla důvod. Krom toho je třeba připomenout, že sám obžalovaný J. [redacted] v přípravném řízení i v hlavním líčení využil svého práva a k věci nevypovídal, tedy žádné vysvětlení k tomu co mu bylo obžalobou kladeno za vinu (krom zpochybnění některých výpovědí) neuplatnil. Přitom i Evropský soud pro lidská práva opakovaně upozornil, že na jedné straně je neslučitelné s právem nevypovídat založit odsouzení výlučně nebo hlavně na mlčení obviněného nebo na jeho rozhodnutí nevypovídat, avšak současně toto právo (mlčet, odmítnout vypovídat) nemůže bránit tomu, aby se mlčení obviněného vzalo v úvahu při hodnocení přesvědčivosti usvědčujících důkazů v situacích, které vyžadují vysvětlení z jeho strany (srov. rozsudky ze dne 8. 2. 1996 ve věci John Murray v. Spojené království, stížnost č. 18731/91, ze dne 6. 6. 2000 ve věci Averill v. Spojené království, stížnost č. 36408/97, a ze dne 20. 3. 2001 ve věci Telfner v. Rakousko, stížnost č. 33501/96), z čehož vychází při své rozhodovací činnosti i Ústavní soud ČR (viz např. rozhodnutí sp. zn. III. ÚS 3738/15, III.ÚS 2409/19). Dlužno jen dodat, že v daném případě takové usvědčující důkazy představují nejen výsledky domovní prohlídky a zmíněných odborných vyjádření, ale i výpovědi spoluobviněného S. [redacted] a celé

řady svědků (S [redacted] ml i st., P [redacted], J [redacted] a B [redacted] tak, jak je vyhodnotil nalézací soud. Poněkud problematictější se může jevit závěr soudu I. stupně o množství metamfetaminu, které obžalovaný J [redacted] vyrobil, anebo se – těsně před svým zadržením – pokusil vyrobit, krajský soud se však po pečlivém přezkoumání spisu přiklonil k závěru, že ani v tomto směru nebyl tento obžalovaný rozhodnutím okresního soudu nijak poškozen. V této souvislosti totiž nelze pominout dobu, po kterou se obžalovaný J [redacted] měl tohoto protiprávního jednání dopouštět, i to, že obžalovaný podle svých slov byl již několik let bez zaměstnání, nebyl evidován na úřadu práce a neměl tedy žádný legální zdroj příjmů, přičemž na jeho účet vedený v jiném státě (jak se nad tím pozastavuje i první soud) složil např. jen obžalovaný M [redacted] dne 11. 10. 2018 částku 80 000 Kč, dne 11. 11. 2018 částku 86 000 Kč, dne 13. 11. 2018 částku 85 000 Kč (jak je zřejmé z výpisu z účtu založených na č.l. 1012 a násl. spisu). Jakkoli obžalovanému J [redacted] není přímo kladeno za vinu, že by obžalovanému M [redacted] jím dále distribuovaný pervitin prodával, v kontextu s tím, co je k osobám obou těchto obžalovaných zjištěno, jde o poznatky poměrně významné. Za této situace tedy nelze okresnímu soudu vytýkat, že svůj závěr o množství vyrobeného či vyráběného pervitinu opřel o výpověď svědka S [redacted] st., který se jako jediný k této skutečnosti přesněji vyjádřil. Prokázané jednání obžalovaného J [redacted] nalézací soud v souladu se zákonem posoudil jako zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, dílem dokonaný dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, a to z důvodů uvedených v napadeném rozsudku, na něž je možno opět odkázat.

19. Naději na úspěch pak neměly ani výhrady proti výroku o vině, které uplatnila obžalovaná J [redacted]. Především ona sama v přípravném řízení připustila, že pokud užívali drogy společně se spoluobžalovaným S [redacted], brali je buď z jejího, nebo S [redacted] sáčku, a na této výpovědi v podstatě setrvala i v hlavním líčení. Jakkoli není důvodu nevěřit tomu, že takové počínání je v komunitě osob zneužívajících drogy poměrně běžné, jde o jednání vykazující znaky skutkové podstaty přečinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku, neboť tato skutková podstata zahrnuje i jakékoli opatření drogy pro jiného. Přitom je zjevné, že závažnost jednání obžalované J [redacted] je nižší, než v případě výrobců či prodejců drog, nicméně i dle odvolacího soudu nelze takové jednání bagatelizovat do té míry, aby z hlediska ustanovení § 12 odst. 2 tr. zákoníku nebylo považováno za trestný čin. I taková forma podpory jiného ve zneužívání návykových látek, jaká byla prokázána obžalované J [redacted], je totiž činem poměrně vážně narušujícím zájmy chráněné trestním zákoníkem, a to již proto, že může napomoci vzniku závislosti takových osob na těchto látkách, nehledě na to, že narůstající potřeba drogy obvykle tyto osoby vede k páčání další, zejména majetkové, trestné činnosti. Navíc nižší závažnost prokázaného jednání obžalované J [redacted] první soud vyjádřil při rozhodování o trestu, uložil-li jí i při její trestní minulosti alternativní trest obecně prospěšných prací. Její námitky o nepřiměřené přísnosti okresním soudem zvoleného postihu tedy rozhodně neměly šanci na úspěch.
20. K výhradám obžalovaného M [redacted] týkajícím se doby, rozsahu a druhu drog, které podle výroku napadeného rozsudku distribuoval, lze bezesbytku odkázat na předchozí část tohoto rozhodnutí, v níž se krajský soud vyjadřuje ke způsobu hodnocení důkazů nalézacím soudem. Totéž pak platí, i pokud jde o výrok o jeho vině jednáním právně posouzeným jako přečin maření spravedlnosti podle § 347a odst. 2 tr. zákoníku I v tomto směru okresní soud přesvědčivě vysvětlil, proč uvěřil výpovědi svědkyně Š [redacted], pokud popisovala, jak se jí obžalovaný nabídkou drog či cokoli jiného, co bude chtít, snažil ovlivnit, aby oproti vysvětlení, které před tím na policii podala, změnila svoji výpověď v jeho prospěch. Nad rámec úvah rozvedených v bodě 157 odůvodnění napadeného rozsudku lze jen dodat, že tvrzení obžalovaného, že naopak Š [redacted] po něm chtěla jako odměnu za změnu výpovědi nějaké kradené věci, vyznívá samo osobě nepřesvědčivě, jestliže současně sám uvedl, že nedlouho předtím na něj Š [redacted] „řvala“ kvůli kradené motorové pile. I v této části jsou tedy skutková zjištění soudu I. stupně správná a výsledky provedeného

dokazování spolehlivě podložena. V případech posledních dvou útoků, právně posouzených jako přečin přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu podle § 284 odst. 2, odst. 3 tr. zákoníku byl obžalovaný M. [redacted] při držení drog policií přistižen, množství drog bylo stanoveno odborným vyjádřením, a jelikož proti této části výroku o vině ani sám obžalovaný nic nenamítá, lze opět dokázat na odůvodnění napadeného rozsudku, a to včetně právní kvalifikace všech prokázaných jednání, která je rovněž přiléhavá.

21. Konečně krajský soud neshledal důvodnými ani výhrady o trestu, které uplatnili obžalovaný J. [redacted] a M. [redacted] proti výrokům o jejich trestech. Zvláště závažný zločin, kterým byl uznán vinným obžalovaný J. [redacted], je sankcionován trestem odnětí svobody od dvou do deseti let, tudíž trest odnětí svobody v trvání padesáti čtyř měsíců (a to správně jako trest souhrnný za současného zrušení výroku o trestu trestního příkazu Okresního soudu v Kolíně ze dne 22. 2. 2019, sp. zn. 3 T 26/2019) byl vyměřen v dolní polovině uvedené zákonné trestní sazby. S přihlédnutím k době trvání protiprávního jednání obžalovaného J. [redacted], k tomu, že pervitin nejen prodával, ale i distribuoval dalším osobám i jakož i k tomu, že obžalovaný se různorodé trestné činnosti dopouští opakovaně, za drogovou trestnou činnost byl v minulosti odsouzen i k nepodmíněnému trestu odnětí svobody (který vykonal v roce 2011) a v poslední době projevil výrazné sklony k páčání přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní – byť ten je pochopitelně v porovnání s drogovou trestnou činností podstatně méně závažný – nelze ani tak citelný postih považovat za nepřiměřeně přísný. Peněžitý trest, který byl převzat z výroku o trestu souhrnným trestem rušení trestního příkazu, je rovněž namístě, přestože byl uložen vedle nepodmíněného trestu odnětí svobody, neboť tak byl vyjádřen i zistný motiv, který obžalovaného k páčání drogové trestné činnosti vedl. Pokud jde o trest propadnutí věci, jistě není třeba polemizovat o jeho opodstatněnosti, pokud jde o předměty souzící k výrobě pervitinu, ostatně proti této části trestu ani obžalovaný nijak neprotestuje. Dle názoru odvolacího soudu však nejsou důvodné ani námitky proti propadnutí částky 100 000 Kč, které sice vydala obžalovaná J. [redacted], ovšem prvý soud právem uzavřel, že ve skutečnosti náležely obžalovanému J. [redacted]. Právem totiž neuvěřil tvrzení tohoto obžalovaného, že se jednalo o finanční prostředky, které J. [redacted] poskytla jeho matka na úhradu znaleckého posudku a nákladů právního zastoupení v její předchozí trestní věci. K tomu lze jen dodat, že matka obžalovaného je starobní důchodkyní, zjevně tedy nadbytečnými finančními prostředky nedisponuje, a pokud by byla schopna tak vysokou částku ušetřit, jen stěží lze uvěřit tomu, že by je bez dalšího předala přítelkyni svého syna, u níž s ohledem na její způsob života jistě nemohla předpokládat vrácení peněz. Tento závěr pak posiluje i postoj matky obžalovaného M. [redacted] J. [redacted] v trestním řízení, která v hlavním líčení odepřela vypovídat nejen ve vztahu ke svému synovi (což by bylo vcelku pochopitelné), ale i ohledně předmětné vydané částky, v kontextu s tím, co vyplývá ze zajištěného korespondenčního listku, který jí obžalovaný posílal ještě v době, kdy byl u něj dán důvod vazby podle § 67 písm. b) tr. řádu (viz č.l. 351 spisu), v němž ji za použití vulgárního výrazu nabádá k tomu, aby na kriminálce ohledně této částky řekla to, co potřebuje obhájce obžalovaného. Za těchto okolností, s přihlédnutím k tomu, že obžalovaný J. [redacted] v poslední době byl bez zaměstnání a bez legálního zdroje příjmů, jakož i k tomu, jak vysoké finanční částky byly na jeho účet zasílány např. obžalovaným M. [redacted], skutečně není prostor k pochybnostem o tom, že předmětnou částku obžalovaný J. [redacted] získal právě trestnou činností, a i výrok o propadnutí této částky je správný a zákonný.
22. Z obdobných důvodů pak nebyly shledány důvodnými ani námitky, které proti výroku o trestu zaměřil obžalovaný M. [redacted]. I v jeho případě okresní soud přihlédl ke všem skutečnostem pro volbu druhu a výměry trestu rozhodným, uloženým postihem je náležitě vyjádřil a své rozhodnutí v bodě 171 rozsudku výstižně odůvodnil, a to včetně důvodů, které ho vedly k uložení trestu propadnutí věci, pokud jde o finanční prostředky. I v tomto směru se s jeho závěry krajský soud plně ztotožnil a opět může na napadený rozsudek pro stručnost odkázat.

23. Závěrem tak nelze než konstatovat, že soud II. stupně po přezkoumání věci neshledal v postupu nalézacího soudu ani v napadeném rozsudku pochybení v neprospěch všech tří obžalovaných, a proto jimi podaná odvolání jaké nedůvodná zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další **řádný** opravný prostředek **přípustný**.

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **dovolání** k Nejvyššímu soudu, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti němuž dovolání směřuje, podáním u soudu, který ve věci rozhodl v I. stupni. Dovolání lze podat pouze z důvodů uvedených v § 265b tr. řádu. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch či v neprospěch obviněného, obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání za dovolání nepovažuje, byť by takto bylo označeno.

Praha 14. ledna 2020

JUDr. Jitka Sochorová v.r.
předsedkyně senátu